

G. Mahler (1860-1911): Rückert-Lieder

Text: Friedrich Rückert (1788-1866)

Översättning, Yvonne Helander © 2006

Reprinted with permission from the LiederNet Archive

Ich atmet' einen linden Duft!

Ich atmet' einen linden Duft!
Im Zimmer stand
Ein Zweig der Linde,
Ein Angebinde
Von lieber Hand.
Wie lieblich war der Lindenduft!

Wie lieblich ist der Lindenduft!
Das Lindenreis
Brachst du gelinde!
Ich atme leis
Im Duft der Linde
Der Liebe linden Duft.

Blicke mir nicht in die Lieder!

Blicke mir nicht in die Lieder!
Meine Augen schlag' ich nieder,
Wie ertappt auf böser That;
Selber darf ich nicht getrauen,
Ihrem Wachsen zuzuschauen:
Deine Neugier ist Verrath.

Bienen, wenn sie Zellen bauen,
Lassen auch nicht zu sich schauen,
Schauen selber auch nicht zu.
Wenn die reichen Honigwaben
Sie zu Tag gefördert haben,
Dann vor allen nasche du!

Liebst du um Schönheit,

Liebst du um Schönheit,
O nicht mich liebe!
Liebe die Sonne,
Sie trägt ein gold'nes Haar!

Liebst du um Jugend,
O nicht mich liebe!
Liebe den Frühling,
Der jung ist jedes Jahr!

Liebst du um Schätze,
O nicht mich liebe.
Liebe die Meerfrau,
Sie hat viel Perlen klar.

Liebst du um Liebe,
O ja, mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar.

Jag kände en doft så ljuv

Jag kände en doft så ljuv
I rummet stod
en gren av Lind
En gåva från
en älskad hand
Hur ljuv var denna doft av Lind!

Hur ljuv är denna doft av Lind!
Dess kvist
du bröt så ömt
Jag andas så lätt
i doften av Lind
Kärlekens ljuva doft.

Tjuvkika inte på mina sånger

Tjuvkika inte på mina sånger
Jag blygs, jag fylls av ånger
Som ertappad med charlataneri.
Självt jag ger mig ingen tid
Att granskande stå bredvid
Din nyfikenhet är förräderi!

Bina, då de bygger sina celler,
Ej tillåter någon insyn heller
De tittar alls ej själva på.
Men när så honungen är klar
Efter dessa arbetstygda da'r
Du blir den förste som bjuds därpå!

Älskar du för Skönhets skull,

Älskar du för Skönhets skull,
älska inte mig
Älska solen,
som har sitt gyllene hår!

Älskar du för Ungdoms skull,
älska inte mig
Älska våren,
som är lika ung varje år!

Älskar du för Rikedoms skull,
älska inte mig
Älska havsfrun,
som så klara pärlor har!

Älskar du för Kärleks skull,
o ja, älska mig
Älska mig för alltid,
och jag ska älska dig, i alla mina da'r!

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben.

Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.

Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet.
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied.

Um Mitternacht

Um Mitternacht
Hab' ich gewacht
Und aufgeblickt zum Himmel;
Kein Stern vom Sterngewimmel
Hat mir gelacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich gedacht
Hinaus in dunkle Schranken.
Es hat kein Lichtgedanken
Mir Trost gebracht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Nahm ich in Acht
Die Schläge meines Herzens;
Ein einz'ger Puls des Schmerzens
War angefacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Kämpft' ich die Schlacht,
O Menschheit, deiner Leiden;
Nicht konnt' ich sie entscheiden
Mit meiner Macht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich die Macht
In deine Hand gegeben!
Herr über Tod und Leben
Du hältst die Wacht
Um Mitternacht!

Jag har släppt taget om världen

Jag har släppt taget om världen
Som jag brukade ge all min uppmärksamhet
Det var så länge sedan jag gav mig tillkänna
Att den skulle kunna ta mig för död

Men det bekommer mig inte det minsta
Om den tror att jag gått bort
Ej heller kan jag förneka det
Ty sannerligen, jag har vänt ryggen åt världen

Jag har lämnat världens vimmel
Och vilar i en stilla existens
Jag lever ensam i min himmel
I min kärlek, i min sång.

Vid midnatt

Vid midnatt
Har jag vaknat
Och blickat upp mot himlen
Aldrig någon stjärna på himlavalvet
Har lett
Vid midnatt.

Vid midnatt
Har mina tankar rest
Vida bortom mörkrets gränser
Men där fanns ingen tankes ljus
Till tröst
Vid midnatt.

Vid midnatt
Gav jag akt
På hjärtats slag
Bara ett, fyllt av smärta
Kändes av
Vid midnatt.

Vid midnatt
Kämpade jag, o mänsklighet
Med dina smärtor
Att betvinga dem stod ej
I min makt
Vid midnatt.

Vid midnatt
Överlät jag så
Makten i dina händer
Herre, herre över död och liv
Du vakar
Vid midnatt.